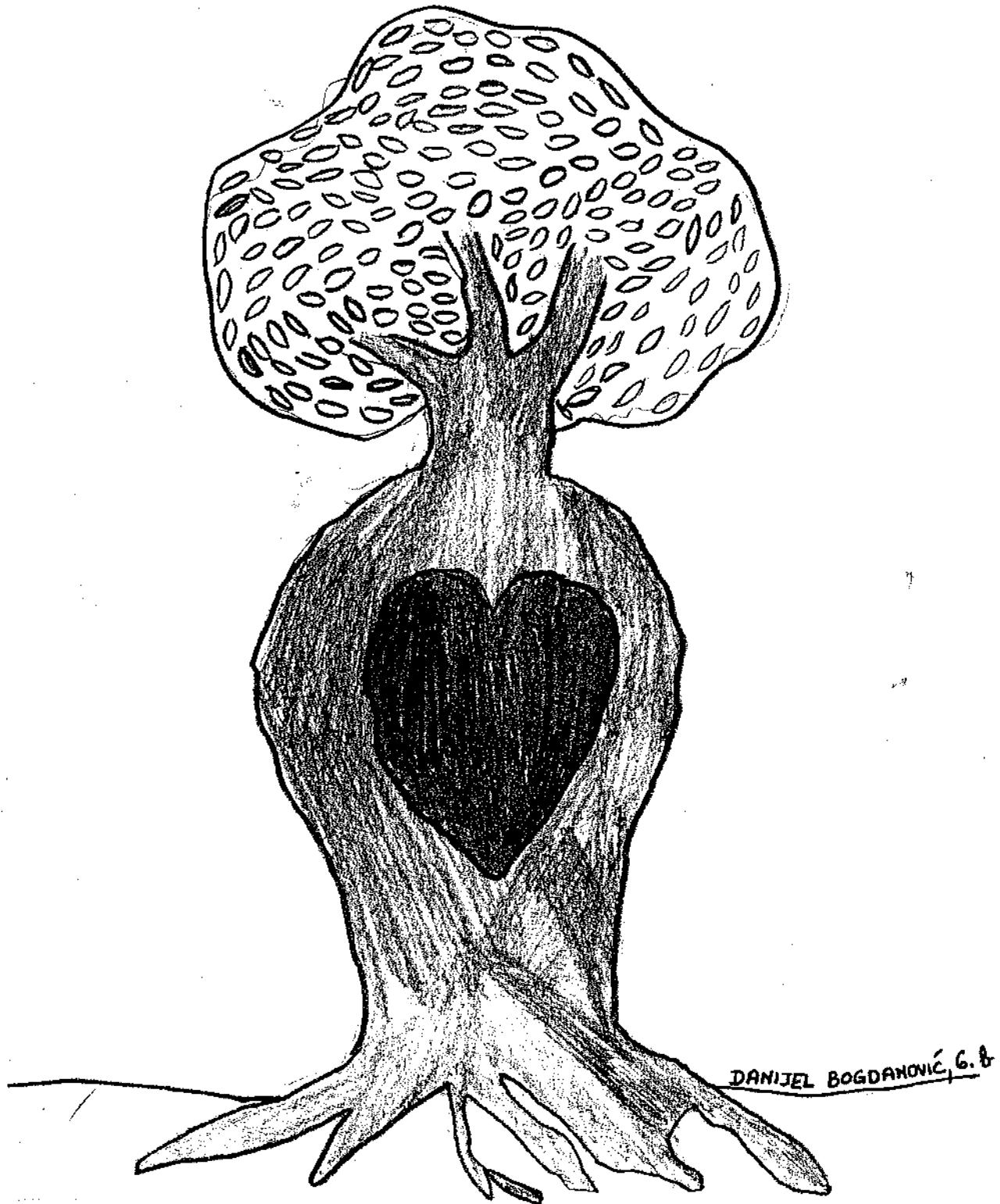

KRIK

Glasilo Osnovne šole Franceta Prešerna v Kranju, letnik XXXVI, šolsko leto 2000/2001, številka 2
Posebna izdaja ob 200-letnici Prešernovega rojstva

Kolofon

Uredniški odbor: Tjaša Crnomarković, Danijela Davidović, Marko Kern, Tina Pavlova, Maja Penezić, Daša Vervega, 7.a; Anja Naglič, Mira Radojc, Urša Škapin, 6.a; Anja Torkar, Manca Pogačar, Ana Marija Naglič, Edita Pašagić, Cirila Zorenč, Petra Nastran, Katja Kastelic, Urška Osterman, Mateja Gorenc, 6.b; Petar Krasić, Kristjan Roblek, 6.c; Jera Hribar, Daša Bulatović, Jasmina Satler, Maruša Galič, 5.a; Sandra Muzaferovič, Petra Krumpestar, Anja Jakše, Anamarija Marcina, Marša Malešič, Tadeja Tomšič, 5.b; Katja Ropret, 5.c; Alice Krek, Tanja Kondič, Anita Tukara, 5.č.

Mentorici: Božena Bogataj in Nada Pajntar

Likovni mentor: Daša Lunder Črnilec

Oblikovanje: Nada Pajntar

Natisnjeno v 200 izvodih

Cena: (z DDV) 100 sit

Internet: <http://www.o-fp.kr.edus.si/krik/krik...>

E-mail: krik@-fp.kr.edus.si

Uvod

»Vsak pesnik je velik otrok. In vsak otrok je mali pesnik. Otroštvo je poezija življenja. Poezija je otroštvo sveta,« je zapisal Boris A. Novak.

Pred vami je prav posebna »pesniška zbirka«. Napisali so jo mali pesniki, ki čutijo besede. Tudi oni so zaljubljeni, kot je bil dr. France Prešeren pred 200 leti, znajo opazovati naravo in svet okrog sebe, opozarjajo na najstniške težave...

Zelo dolgo ni živel,
Doma v Vrbi je svoje otroštvo preživel.
Rano odšel je od doma,
A izobraževal se je za dr. prava.
V Julijo se je zaljubil
Le-to je za vedno izgubil.
Jokal dolgo je za njo
In Ano vzel je za ženo.
Cela pravljica je nastala
A slabo se je končala.

Maruša Galič, 5.a

Napiši pesem

Napiši pesem, saj znaš,
če se kaj rad imaš,
in če veš za rimo,
ne moreš udariti mimo.

Jaz se rimam na granate,
ti pa na svoje copate.
Jaz se rimam na vreme,
ti na svoje probleme.

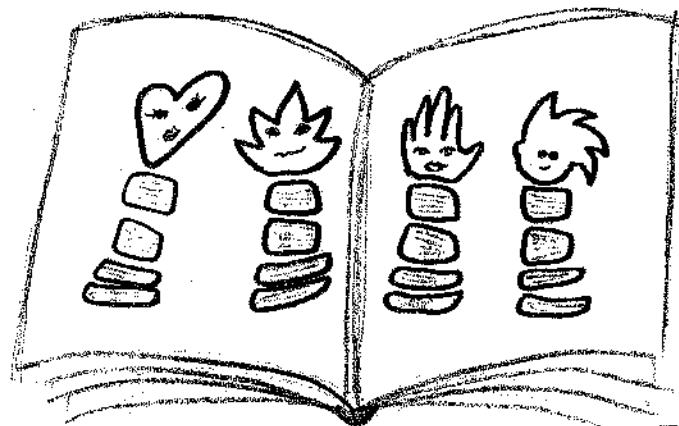
Rima je brez konca,
kot nebo, polno sonca,
in če je ne maraš preveč,
ni treba, da jo rimaš še več.

Ti boš kriv, če bo slabo,
če nič več skupaj ne bo šlo,
a pesem bo ista, ne bo se spremenila,
kdor jo ima rad,
naj jo še enkrat gre prebrat.

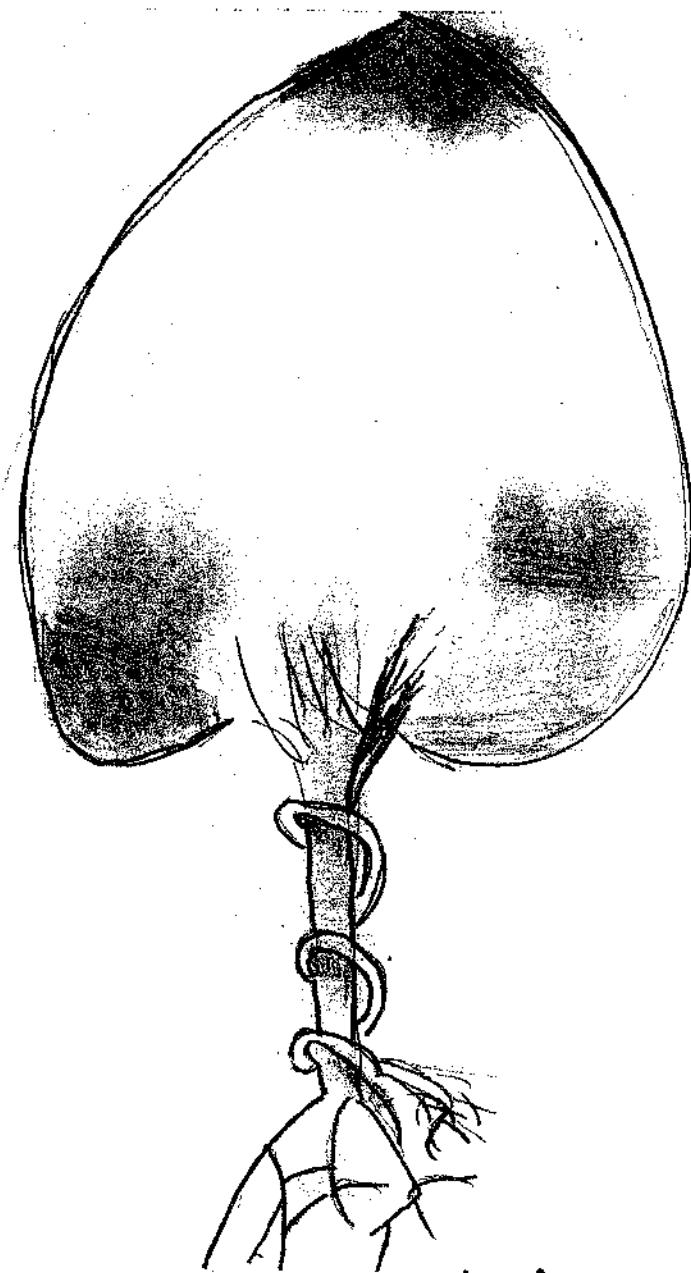
Nejc Lebar, 8.a

Kazalo

- Ljubezenske ...str.5
- Jesenskestr.15
- Prijateljske ...str.20
- Najstniške ... str.24

L J U B E Z E N S K E

BOJAN OBRADOVIĆ, 6.b

Spomini

Če ti vse narobe gre,
če dan poln je sivine,
vzemi čas si zase
in potopi se v spomine.

Ni dobro, če so grenki,
če so sladki, je najbolje,
iz preteklosti prikliči jih,
takoj boš boljše volje.

Korakov prvih spomni se
in prvega poljuba;
spomine vzemi v roke le
in manjša bo izguba.

Še pesem to zapomni si,
pozabi na trpljenje,
nasmej se, rad imej ljudi
in lepše bo življenje.

Ema Šolar, 8.a

Tisto drevo

Takrat ko sem bila zadnjič na morju
zadnji dan
sem zadnjič videla tisto drevo.

Tisto drevo, ki ima najdaljše veje,
tisto drevo, ki me je hladilo,
tistega drevesa ne bom nikoli pozabila.

Ko bi vsaj še enkrat šli na tisto morje,
kjer sem spoznala tisto drevo;
na tisti kraj, kjer me je prvič pobožalo s svojimi vejami.

Nekega dne je oče rekel,
da bomo šli na tisto morje,
kjer sem spoznala tisto drevo,
ki ga nikoli ne bi pozabila.

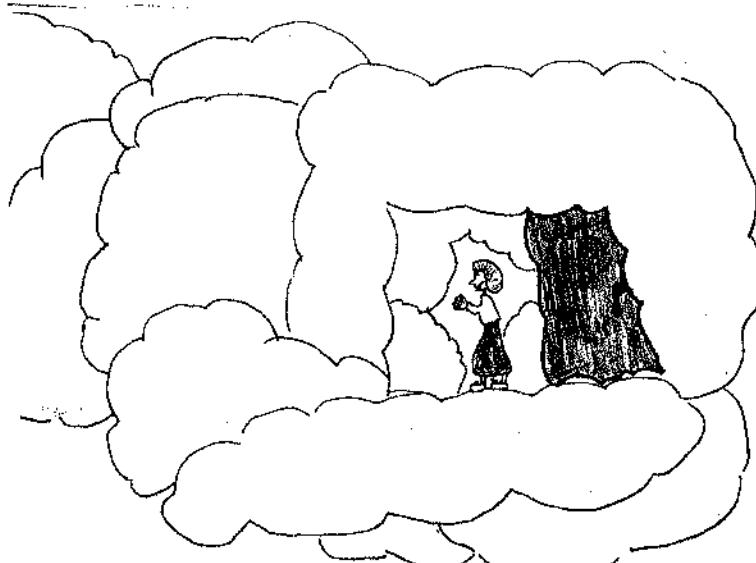
Ko smo prišli na tisto morje,
kjer sem spoznala tisto drevo,
sem pogledala tja, kjer je nekoč bilo.

Tam, kjer je nekoč bilo,
stal je samo še štor,
usedla sem se nanj in zajokala.

Tadeja Tomšič in Anamarija Marcina, 5.a

Dan brez sanj

ANŽE MATOH, 6.b

Bil je dan
brez sanj,
ko vstopil si vanj,
prijatelj moj.

Božal si me,
ko mi je bilo hudo,
modro je bilo nebo.

Tvoj poljub me je prebudit,
ko si rekel, da si se zaljubil.

In bil je dan
brez sanj.

Neja Grošelj, 6.a

Sovražim te

Sovražim te, ker vsak dan lepo me pogledaš,
sovražim te, ko vsakič v sanjah prikažeš se,
sovražim te, kadar enako mnenje imaš.

Sovražim te, kadar ne vidim te,
sovražim te, ko pišeš prijetna mi pisemca,
sovražim te, kadar tolažiš me.

Vendar ravno zato ljubim te
in želim te.
Hočem strastno poljubiti te,
na tvoje sladke ustnice.

Teja Germovnik, 8.a

Sanje

Prelepa je ljubezen,
a to je le bolezen.
Pri njej izgovora ni,
da te glava boli.
Ko s svojo simpatijo si,
pozabiš na vse skrbi.
Lepo ti je,
smejiš se in nihče ne krega te.
Ko pa zjutraj se zbudiš,
vedno znova ugotoviš,
da za sanje spet je šlo –
a vseeno – bilo je lepo.

Urška Podobnik, 7.a

Dnevnik

Berem dnevnik,
tiste stare strani,
ki sem jih napisala.
Potem je prišla tista
rdeča stran,
na kateri sva bila JAZ in TI.
Sedela sva na klopi
in se gledala.
Pokazal si mi zvezdo,
najino zvezdo.
Zdaj gledam to zvezdo
in se spominjam nate.

Ema Javornik, 7.a

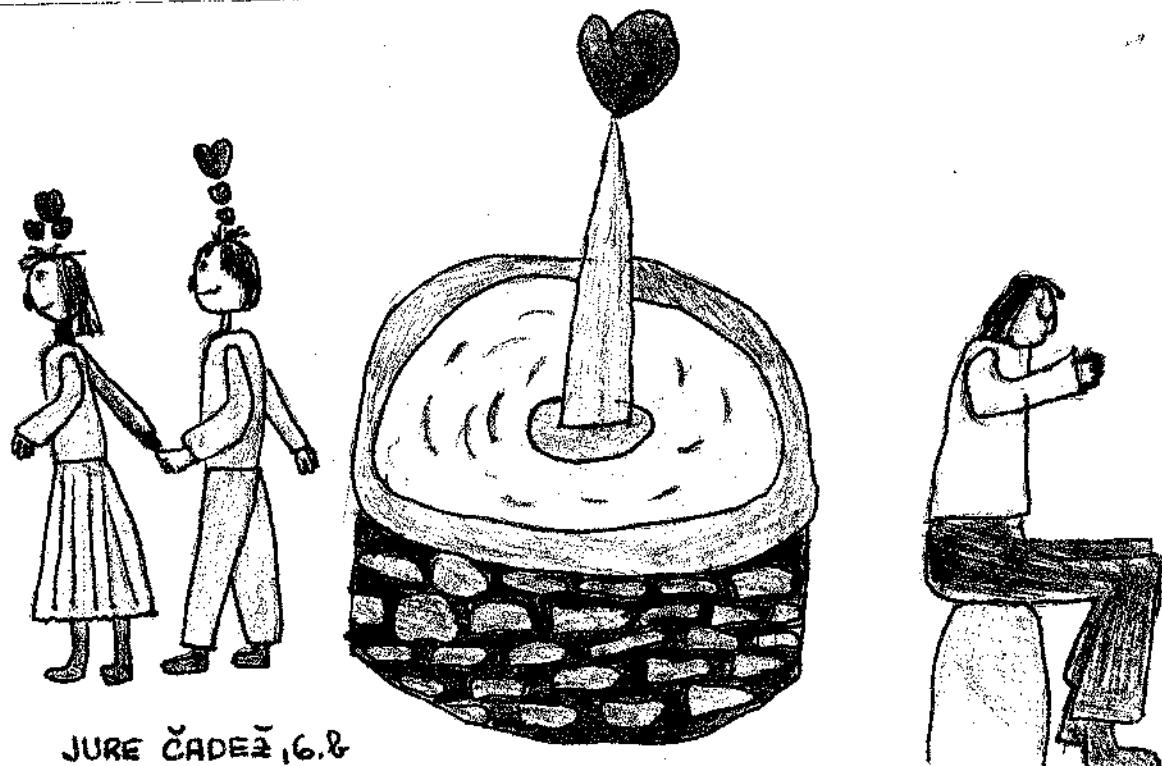
Izdana ljubezen

Še vedno pri vodnjaku čakam te,
tam, kjer zmeraj sva dobila se,
čakanje je zaman,
ker ti odšel si drugam.

Odšel si z drugo punco;
meni je hudo,
od žalosti zajokala bi,
ker me to boli.

Bolečina res huda je,
zato k meni, prosim, vrni se,
k meni, ki še vedno LJUBIM TE !!!

Danijela Davidović, 7.a

Noč

Noč je.

Ležim v travi in gledam v nebo
in zvezde, ki ga krasijo.

Sprašujem se:

kaj je kri brez srca,
saj obzorje goreti ne zna.

Dežne kapljice padajo na travo,
solze drsijo po licu.

Med zlatimi zvezdami iščem tvoje oči.

Le kje si?

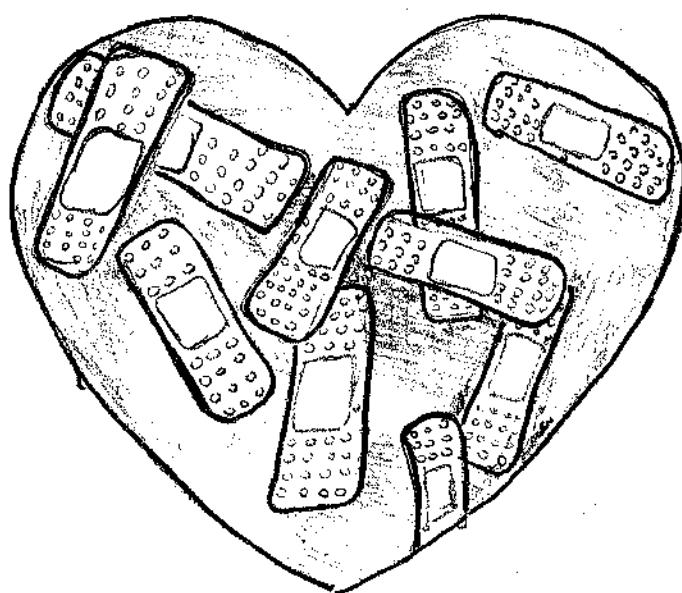
Črna barva v mojih je očeh,

le ti mi vrneš moj nasmeh.

Ostala je samo še bolečina
in solza v mojih očeh.

JASMINA SATLER, 5.a

ANA NAGLIČ, 6.8

Ljubezen

Kako je nekoga ljubiti?

Biti zaljubljen je lepo,
biti ljubljen je lepo,
ljubiti je lepo,
a preboleli ljubezen je težko,
saj se ti zarine v srce
kot trn v kožo.

In ga je zelo težko izdreti.

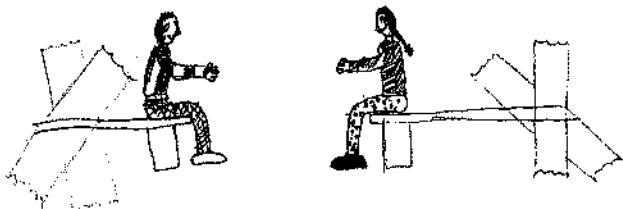
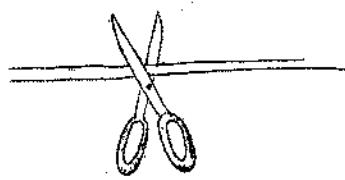
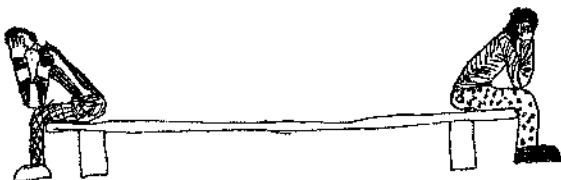
In ko ga končno dobiš ven,
ostane rana, bolečina
in za vedno brazgotina.

Irena in Lucija Juren

Ponosni srci

Se še spomniš tiste noči,
ko sva bila edina na svetu?
Božal si mi roko in mi šepetal na uho in ljubil me.
Danes sem brez tebe, ti si brez mene,
kriv si ti in kriva sem jaz.
A kaj, ko sta najini srci preponosni,
da bi si oprostili.

Majhno

Ena majhna klop za dva,
dve majhni srci,
ki se ljubita.
Eno majhno morje,
ki mi šepeta,
sladki, majhni poljubi,
in ena velika ljubezen,
gor do neba.

BOŠTJAN ČADEŽ, 6.a

Tina Pavlova, 7.a

Zakaj nebo joče

Oblaki gosti
prekrivajo nebo, oblaki temni
nad nas se zgrinjajo.

Zakaj nebo joče,
kaj neki hoče,
kaj je tako hudo,
da joče neusmiljeno.

Kaj naj storim,
kako nebo razveselim,
kako oblake temne
z neba prepodim?

Zakaj so sonce prekrili,
vso radost skrili,
gledam žalostno nebo,
pri srcu pa mi je hudo.

Dovolj je solz in žalosti,
sonce naj nas razveseli,
to jutro želim si,
da me sonce prebudi.

Vesna Borković, 5.č

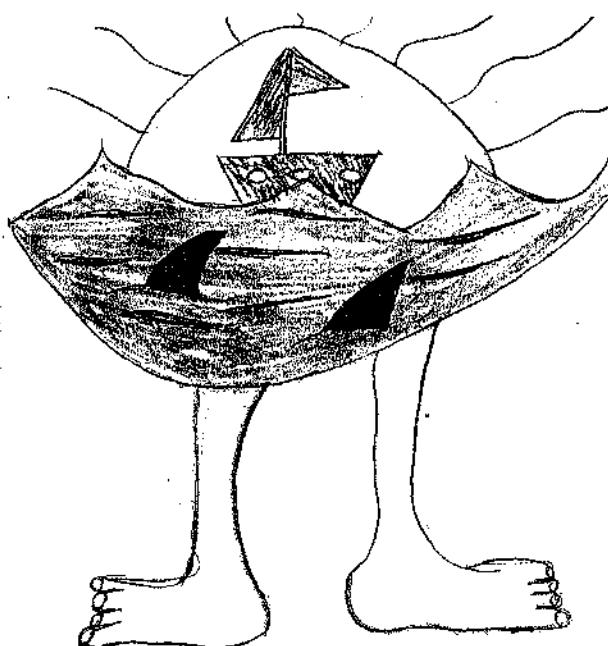
Slovo od poletja

Zakaj poletje si minilo?
Zakaj sledi v srcu si pustilo?
Srce še mlado in igrivo,
ostane naj nedotakljivo!

Mi dežne kaplje trkajo na okno,
zazrem v naravo se vso mokro,
in misli moje spet so zbrane,
ker vem, da čas mi bo zacelil rane.

Kar hitro leto spet bo naokrog,
poletje se vrnilo bosih nog.
Počitnic, sonca, morja in še kaj,
se vsi veselimo že sedaj.

Petra Čulig, 6.c

ALEŠ MRAK, 6.c

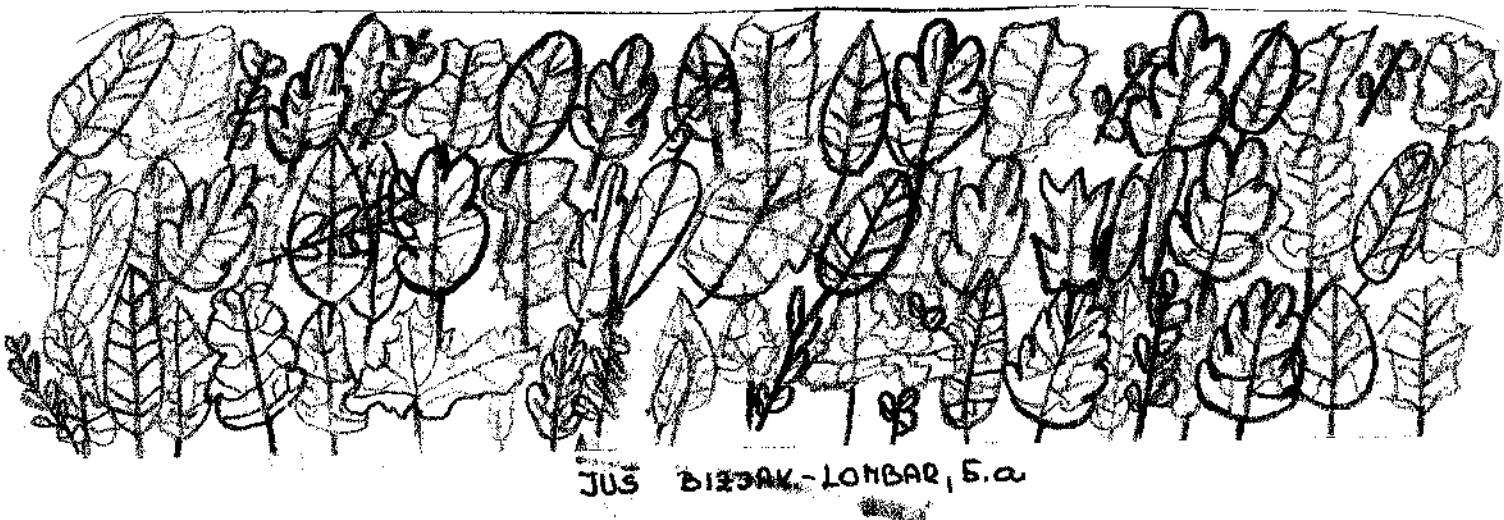
J E S E N S K E

Na jesen imeli bomo lep spomin,
ker je letos res veliko padavin.
Voda prestopila je bregove,
ponekod porušila mostove.

Jesen ima še lepo stran,
da sem bil velikokrat bolan,
sem ter tja se tudi sonce smeje
in premočeno naravo ogreje.

Listi v jesenskih barvah zažarijo,
drevesa se pripravljajo na zimo,
za moje zvezke pa je že pomlad,
ker njihovi vogali že cvetijo.

Tadej Krišelj, 5.b

Bogata gospa,
v lepe barve ognjena,
išče zadnje sončne žarke,
da svojim prijateljem darove razda.

Najprej stopi v sadovnjak,
da sladke sadeže obere,
nato še na polje se ozre,
da zadnje plodove pobere.

Pogled ostane ji na bližnjem gozdu,
kjer se veter poigrava s krošnjami dreves,
kjer živali hrano iščejo,
pod listjem pa se gobani skrivajo.

Dobri gospe
ptice zadnjo pesem zapojo
preden na jug odletijo.

Oblaki se zbirajo
in sonce zakrivajo,
lepa gospa odhaja,
ker bela gospa že prihaja.

Monika Okorn, 5.b

NATIC ČAHUK, 6.b

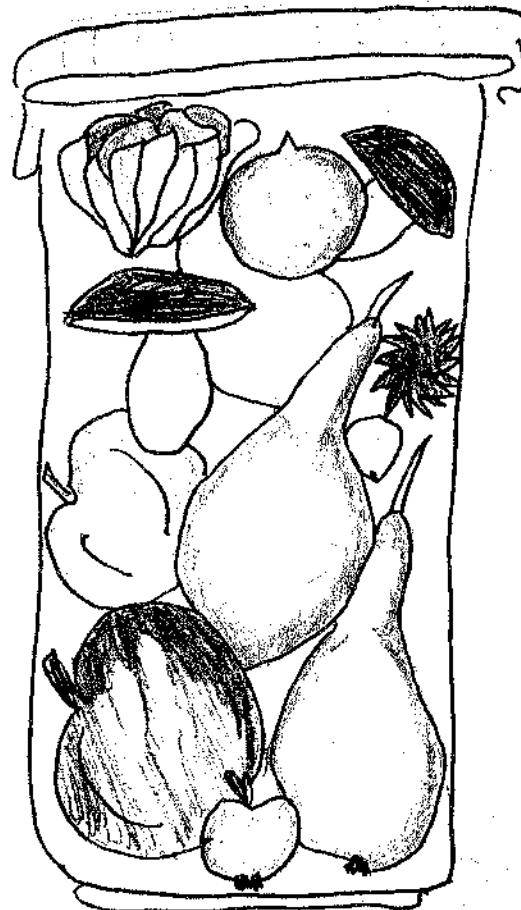

Vsa lepa,
v barvah prevzeta;
naša jesen
končno prišla je.

Ptički so odleteli,
sadeži pa dozoreli.
Listje rumeni,
se v lepih barvah bohoti.

Ko jesen odšla bo,
prišla zima bo,
mrzla, bela zima
čez goro.

Špela Kržan, 5.č

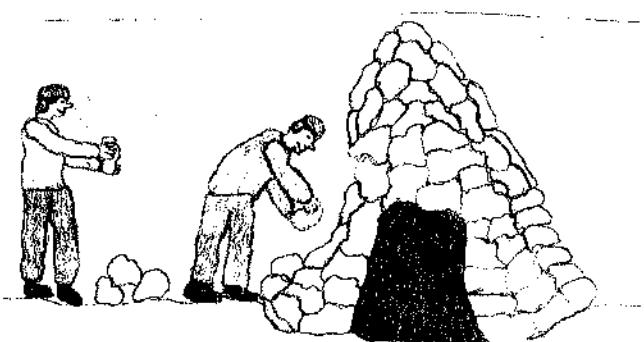
ANŽE MATOH, 6.b

Po gozdu se sprehajam,
se za gobami oziram,
pod nogami mi listje šumi,
blizu pa potoček žubori.

Spet je k nam jesen prišla,
v škrlatno vsa odeta,
na drevesih listje rumeni
in ptiček tiho žvrgoli.

Jesen kmalu bo odšla
in mrzla teta zima bo prišla,
veliko bo snega
in še več veselja otroškega.

Anže Cunk, 5.č

JURE HRIBAR, 5.a

Teta jesen je stara gospa,
klobuk iz pisanih listov ima,
včasih se smeje in nas pogreje,
včasih pa se jezi in nas mrazi.

Mrazek in vtrič sta škratka dva,
ki jeseni nam nagajata,
najprej liste pobarvata,
potem nam jih odpihneta.

Anja Jakše, 5.b

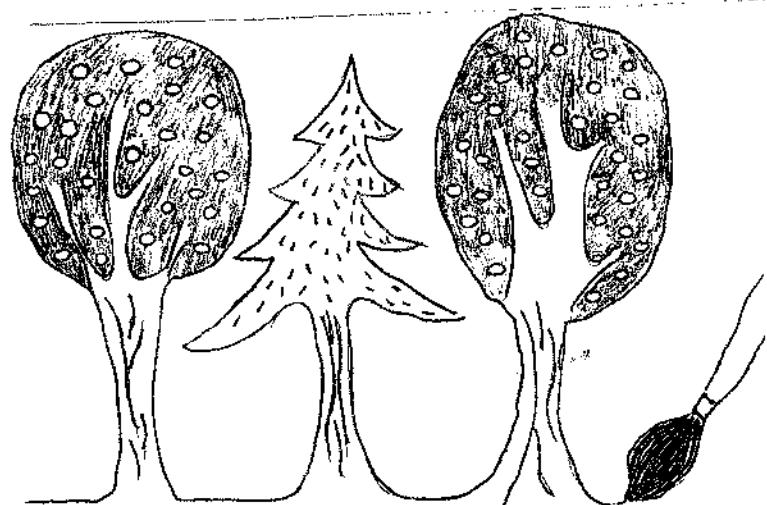
Jesen prišla je spet,
da nas odpeljala bo
v domišljiski svet.

Barvala je liste,
barvala drevesa,
da bila so lepa
kot nebesa.

Liste rumene,
liste zelene,
liste rjave in rdeče,
prav lepo jesensko kričeče.

Prelepa jesen
nam jih je prinesla,
a huda zima
jih bo odnesla.

Daša Bulatović, 5.a

KLAUDIJA PAVEC, 6.b

Babica je stara
vse liste pobarvala,
rdeče, rumeno, rjavo
in prinesla jurčkov
za polno košaro.

Ta babica je zelo dobra,
ker jurček je moja
najljubša goba.

Za njo prišla je
princesa bela
in s snegom
hribe odela.

S princeso je še bolj veselo,
ker zunaj je vse belo.
Smuči kar same hitijo
in po hribu navzdoldrvijo.

Bojan Sitar, 5.b

P R I J A T E L J S K E

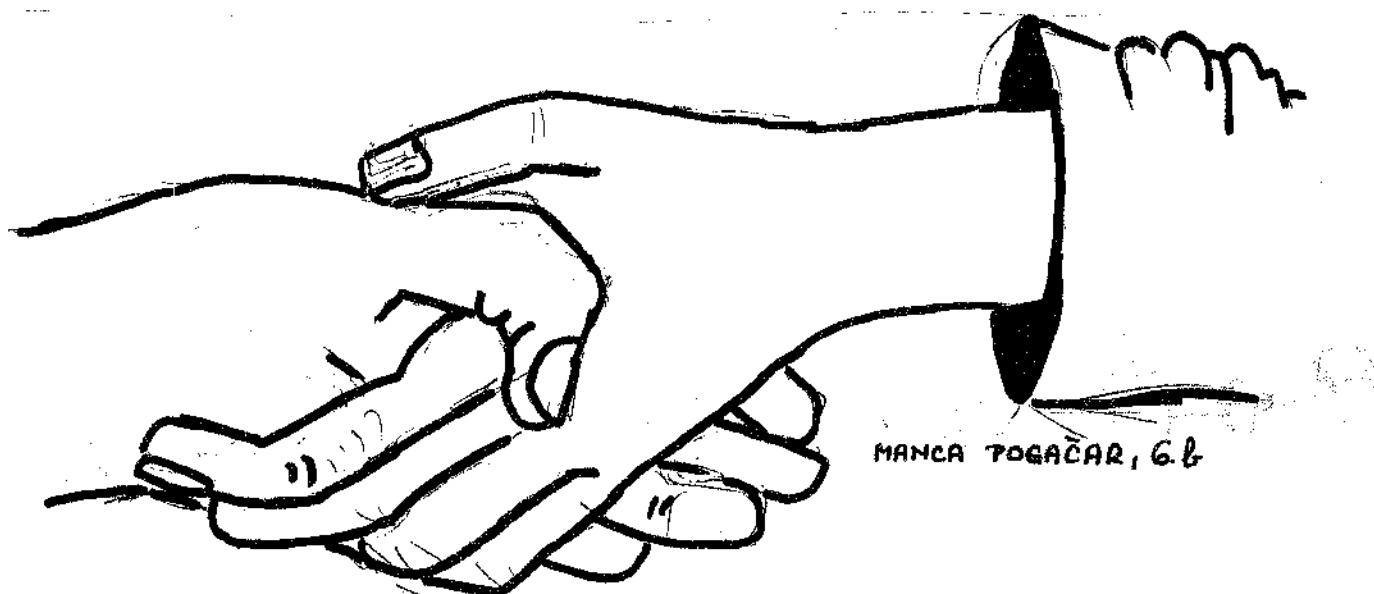
Red in disciplina

Puberteta trka na okna in vrata,
kaj drugega kot odpreti me čaka.
Zdaj vidim, da odraščati res ni lahko,
oj, ti brezskrbno otroštvo, kam si odslo?

Nihče me ne razume in nihče ne ve,
da nikakor brez krega več ne gre.
Vpije mami, je očka slabe volje,
jaz pa mislim – jutri bo bolje.

Pospravi sobo! Je naloga že narejena?
Sprašuje mami, ki je s skrbjo že zasvojena.
Odvrnem ji, da vse je pod kontrolo –
in še isti hip pozabim na šolo.

Petra Čulig, 6.c

Moj dan

Ko zjutraj vstanem,
oči si pomanem,
kakav popijem
in zobe si umijem.

Nato v šolo odhitim,
kakšno nalogu naredim
včasih slabo malco meljem,
na koncu se domov odpeljem.

Doma me mucek čaka,
od veselja vame skaka,
prosi, da mu jesti dam,
jaz pa ga še malo pocrkljam.

Potem kosilo mami skuha,
dobra je posebno njena juha,
za jest nikoli ni premalo,
a na krožniku ni nič ostalo.

Naslednje je na vrsti delo,
ki lotim se ga neveselo,
zatem za šolo vse pripravim
in klavir po tipkah še povadim.

Zvečer se zlekнем pred ekran,
si ogledam kak program,
v banjo skočim, se umijem
in z odejo si obraz pokrijem.

Matija Majdič, 8.a

Prijatelji

Že majhni skupaj smo skakali
po igrišču prav vse dni,
radi z žogo smo se igrali,
se včasih stepli do krvi.

V šolo skupaj smo stopili
in med odmori mi vsi
po hodniku se podili,
deklicam nagajali.

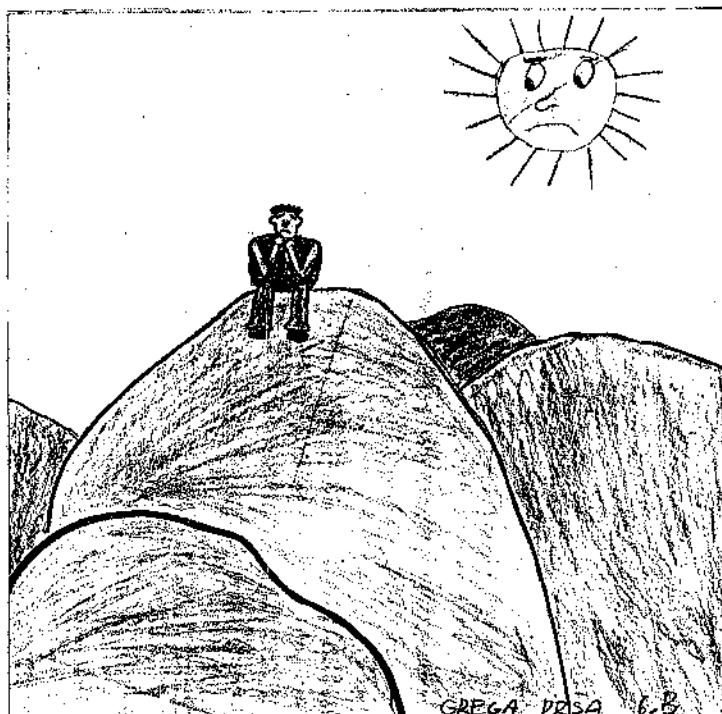
Zdaj smo fantje že odrasli,
ne nagajamo si več,
hlače vse smo že prerasli,
igrače smo odvrgli preč.

Saj se skregamo včasih,
a še vedno to velja,
zmeraj ko si v težavah –
NI GA ČEZ PRIJATELJA!!

Matic Jovanovič, 8.a

MATIC ČAHUK, 6.6

GREGA PRSA 6.B

Prijatelj

Prijatelj ne more
ti vsak biti,
prijatelja treba si je pridobiti.

Dober prijatelj biti je težko,
slab prijatelj biti pa lahko.

Ni prijatelj tisti,
ki samo v veselju te pozna,
prijatelj je tisti,
ki s tabo tudi jokati zna.

Prijatelj te mora razumeti,
mora s tabo znati potpreti.

Zaupanja vredno prijateljstvo je lepo,
življenje brez prijateljstva pa prazno.

Blaž Finžgar, 8.a

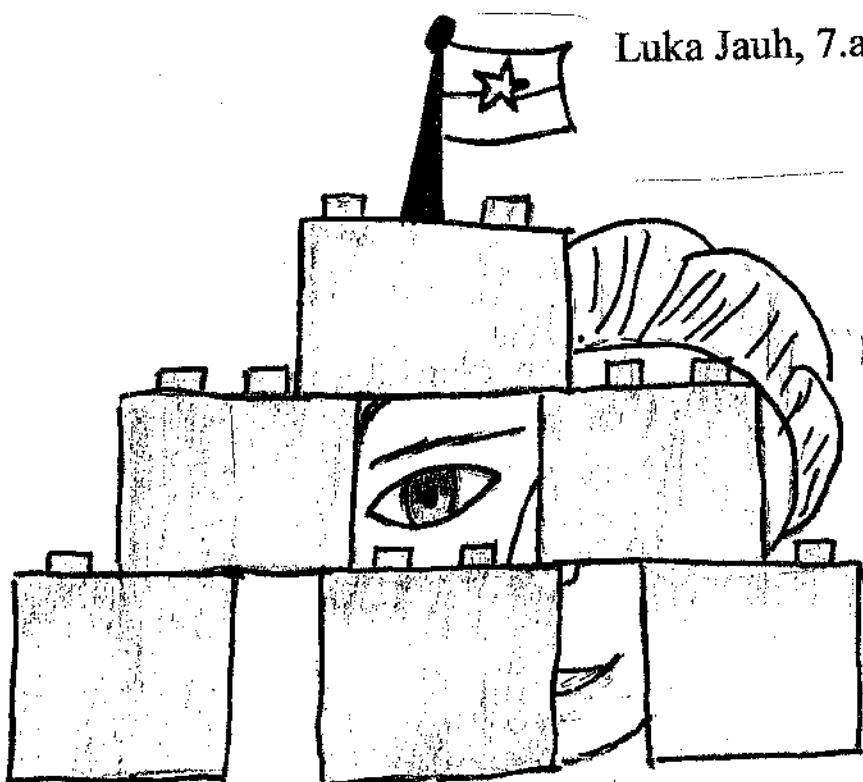
Moj bratec Žan

Moj bratec Žan
nikoli ni zaspan.
Vedno kaj ušpiči,
včasih tudi kaj uniči.

Rad čveka in rad se smeje
in do pet že sam prešteje.
Kocke zлага,
čačke riše,
rad pomaga,
prah nam briše.

Malček je, da ni mu para,
sploh ko vpije in nagaja.
Kljub vsemu rad ga imam,
faca je ta mali Žan.

Luka Jauh, 7.a

LEŠNJAK PRIMORJ, 6.6

NAJSTNIŠKE

Umetnik

Bela tipka,
črna tipka,
bele tipke,
črne tipke.

Spretni prsti,
notni zvezek,
simfonija,
melodija.

Balzam,
balzam za ušesa,
balzam za možgane.
Umetnik.

Tadej Mestek, 6.c

Šola

Šola je kot
list papirja.

Včasih je list prazen,
pust in dolgočasen,
drugič je poln
in zanimiv.

V šoli je včasih zanimivo,
včasih pa dolgočasno.

Rada hodim v šolo,
če je zanimivo.

Rada berem knjigo,
če je zanimiva.

Šola je res kot
list papirja.

Anita Jerič, 8.a

JERNEJ STRNIŠA, 5.a

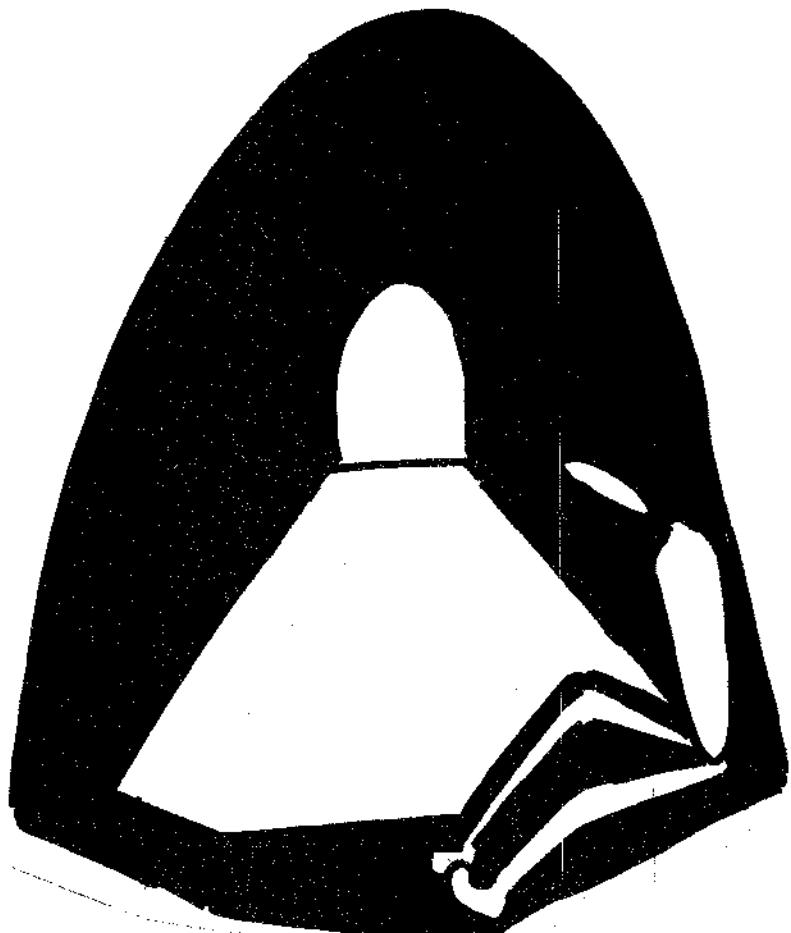
Droege

Bel v obraz,
hodi in tava
s temo pred očmi.

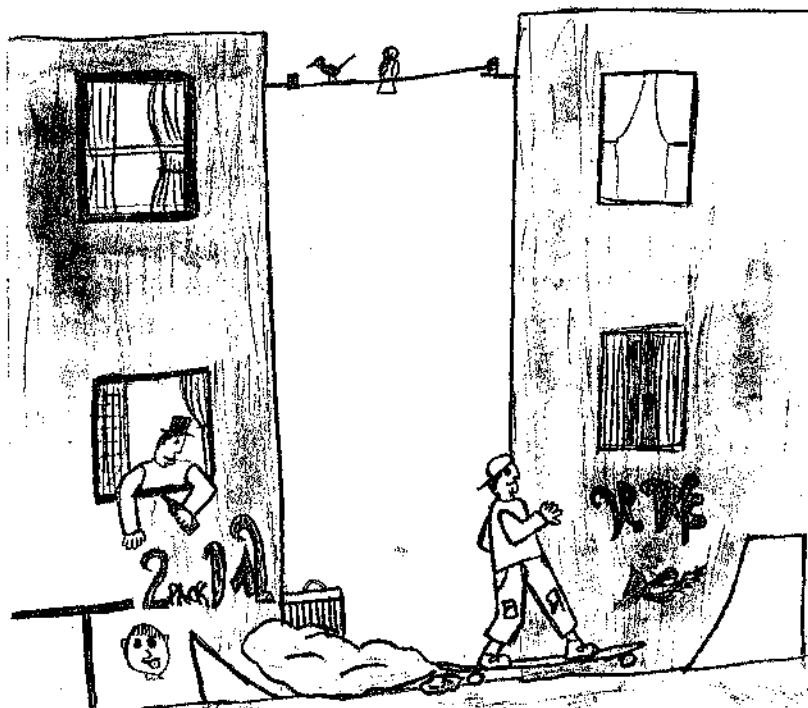
Ne ve, kaj počne,
le hodi tiho in
išče teman kot,
da bi se skril.

Nekoč bil je pošten,
a zdaj krade in laže,
kot da ne ve,
da ga droge bodo pokopale.

Marko Kern, 7.a

HANCA POGAČAR, 6.b

PAŽE STEMBERGAR-ZUPAN, 5.a

Skejter

Skejter pelje gor in dol,
v rampi skače gor in dol,
dirka in hiti,
da se kar kadi.
Skejter pade,
ga boli,
v kolenu ga skeli,
vendar reva ni.
Ko pa olja naredi,
se zelo veseli.
Včasih pa mu nič ne rata,
zato se ves jezen na
skejt znaša.

Petar Krasić, 6.c

Mobitel

Tale čudni mobitel
v žepu kar naprej zvoni,
saj moja sestra
govoriti z mano si želi.

Meni pa nadležno je
kar naprej čvekati,
nadlogo bom ugasnil,
zdaj pa moram spati.

Saj jutri treba je
na morje se peljati,
mobitel prižgati
in naprej čvekati.

Igor Fačeti, 5.č

Vsenemirje

Vsenemirje pomeni:
Vse nemir je!

Vsenemir je vse.
Vsenemirje je nemir.
Vsenemir je nemir vsega.

V vsenemirje se vtopiš,
potem še zaspiš,
že se zbudiš
in nemirno živiš.

Ko nemir umre,
se mir vžre v tvoje srce.
In mirno živiš.
Potem zaspiš
in se ne zbudiš.

Miha Mekuč, 5.b

